

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 січня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 2 (10) 11—20 січня 1948 р.

ТВОРЧА ПЕРЕМОГА

(„Генерал Ватутін" в театрі ім. Т. Г. Шевченка).

Театр ім. Т. Г. Шевченка зустрів 1948 рік новою творчою перемогою — спектаклем, присвяченим славній пам'яті генерала армії Миколи Федоровича Ватутіна, одного з найталановитіших полководців сталінської школи.

Складне, відповідальне, дуже важке, але й почесне завдання поставив перед собою театр — розкрити глибину й велич образу полководця нової формації, що вийшов з народу й самовіддано служив народові, війська якого переможно пройшли від Курської дуги до Прикарпаття, визволивши столицю, десятки інших великих міст і тисячі сіл Радянської України, який в ході війни став національним героєм українського народу.

Та шевченківці ніколи не ухилялись від важких завдань і ніколи не шукали битих, легких шляхів до їх розв'язання. В мистецтві, як і в праці, як і в бою: чим більший опір зламаєш, тим повнішою, величнішою буде перемога!

Багато наполегливої праці доклали і автор п'єси (український драматург Л. Дмитерко), і постановник (нар. артист УРСР Л. Дубовик), і актори-виконавці на те, щоб знайти вірне розв'язання поставленого перед ними завдання, створити глибокий змістом, ідейно-насичений спектакль.

В основу спектакля ліг не епізод з біографії Ватутіна, не хроніка боїв 1-го Українського фронту, яким Ватутін командував, а внутрішній світ полководця, його характер, його відданість народу, Батьківщині, справі Леніна — Сталіна, сконденсованість його волі, його уміння керувати самим собою, людьми й подіями.

Театр домігся того, що глядач відчуває,— в «Генералі Ватутіні» йдеться не тільки про полководця, а насамперед про народ, його партію і його великого вождя. Це вони доручили полководцю розгром ворога, а полководець всю силу свого таланту, всього себе віддав цій високій справі. Глядач бачить, що сила Ватутіна — в його нерозривному зв'язку з народом, з солдатами й офіцерами Радянської Армії.

Спектакль «Генерал Ватутін» приніс цілком заслужений успіх більшості його виконавців. Образ Ватутіна, створений лауреатом Сталінської премії нар. артистом СРСР М. Крушельницьким, є видатним етапом у творчій біографії цього славного майстра української сцени. Те ж саме слід сказати і про лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР та УзРСР О. Сердюка, нар. артистів УРСР Д. Антоновича та Ф. Радчука, засл. арт. УРСР М. Покотила й артистку Р. Кірину.

Спектакль «Генерал Ватутін» підготовлено до тридцятиріччя проголошення радянської влади на Україні. Театр гідно відзначив цю знаменну для народу Радянської України і для всіх народів СРСР дату!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 січня (ранок)

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постановка балетмейстера **А. П. Гірмана.**
Диригент — **В. М. Нахабін.**
Художник — **Д. П. Овчаренко.**
Концертмейстер — **В. О. Рубін.**

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награваючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта— це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається насмерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Е п і л о г. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія — **І. Л. Герман, Л. М. Любімова.** Вацлав, її жених — **Я. О. Додін, П. Я. Плавнік.** Князь Адам, батько Марії — **І. Ф. Дергаус.** Зарема — **Н. М. Виноградова.** Гі-

рей — **О. Г. Горохов.** Нуралі — **О. С. Галкін.** Головний евнух — **П. Ф. Дергаус.** Няня — **Е. Е. Пориваєьа.**

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, Л. М. Любімова, Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожінська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко, Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. Моторний, А. К. Саркіс'янс, І. А. Трахтенберг** та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн,** віолончель — **Е. М. Хоміцер.**

---

11 січня

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад **Арбатова.**

Диригент **І. С. Штейнман,** засл. арт. УРСР.

Постава режисера **О. П. Геращенка.**

Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович.** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А. М. Базилевич** і **С. Р. Романівська.**

13, 16, 20 січня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти постановника **О. С. Галкін** і **П. Я. Плавник.**

Концертмейстери: **В. Л. Горницька, В. О. Рубін.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника. Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. А. Додін, К. В. Литвиненко,** зас. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца— **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

---

14 січня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. Н. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. І. Віноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—**І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейєр, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейєр, Н. А. Савенко.**

Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

---

15 січня

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад **Старицької-Черняхівської.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. С. Терещенка.**

Художник **Л. І. Горевой.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери — **В. А. Фіалковська, О. М. Обухова, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей— **В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. О. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Горо, сват — **П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін.** Комісар, державний урядовець — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко.** Принц Ямадорі— **М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — **М. Д. Державін, Б. М. Малков.**

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — **А. М. Базилевич.**

Лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради С. Мостова (Віолетта) та артист Л. Лев'ятов (Альфред) в опері Д. Верді „Травіата".

17 січня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Лібретто Г. Меліака і Л. Галеві за одноіменною новелою Проспера Меріме.

Переклад **М. Рильського.**

Дилигент засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **А. Г. Будневича.**

Оформлення художника **П. К. Єршова.**

Хормейстер **Е. І. Мариківський.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

Ведуть виставу **С. А. Петров, А. М. Базилевич.**

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Ко-

кетуючи з Хозе, вона співає хабанеру— пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікти. Теперь заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбрана юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені. Кармен поривається йому назустріч.

Тоді Хозе вбиває Кармен.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—**А. З. Левицька,** народн. арт. УРСР; **В. В. Габринович.** Дон Хозе, сержант—**Б. П. Залезінський, З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов.** Ескамільйо, тореадор— **Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Контрабандисти: Данкайро — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк;** Ромендадо—**П. П. Калюжний, Л. А. Нікітін. В. С. Хворост.** Цуніга, лейтенант—**Д. О. Діссар, М. Д. Державін.** Моралес, сержант—**М. С. Григор'ев, Г. В. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. П. Венецька. О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. П. Павленко.** Циганки: Мерседес—**О. П. Дружевецька, Є. С. Івіна, О. А. Мейер;** Фраскіта—**Л. А. Колодуб, Н. І. Соловйова.** Баратеро—**Л. А. Нікітін, П. С. Строганов, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.**

18 січня (ранок)

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — **П. Я. Баленко.**
Режисер — **П. І. Давидов.**
Художник — народн. художник УРСР **О. В Хвостов.**
Хормейстер — **Б. Л. Шамович.**
Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**
Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Няня — **Є. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін — **В. Г. Будневич**, заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький — **І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**
Виставу веде **А. М. Базилевич.**

---

18 січня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент П. Я. Баленко.
Постава А. П. Геращенка.
Художник Н. Ф. Соболь.
Хормейстер Є. І. Мариківський.
Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуєль.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуєлі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обийми, і закохані, від-

даючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альфред Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'ев, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Аніна, покоївка— **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Гастон де-Летор'ер—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман.** Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга— **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер;** герой—**Д. К. Риков, І. Морштейн;** кларнет—**Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 14, 18 січня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад **В. Владка**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Н. Норда.**
Художник **Л. Н. Альшиц**
Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**
Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захаренко.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

Засл. арт. УРСР П. Куманченко (Дженевра), нар. арт. УРСР та УзРСР В. Чнстякова (Аліса), арт. С. Кошачевський в п'єсі „Глибоке коріння“ Д. Гоу і А. д'Юссо.

15, 17, 18 (ранок) січня

За **О. Фадеєвим.** Інсценізація **Г. Гракова.** **Переклад І. Стешенка**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**
Режисер **Л. Кіншина.**
Режисер-асистент **М. А. Ошеровський.**
Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**
Танці **Л. Леонідова.**
Диригент **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович**, нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський**; Уляна Громова—**О. Валуєва, Г. Гончарова**; Сергій Тюленін—**В. Мізіненко**; Любов Шевцова—**Є. Петрова**, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов**; Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська**; Ніна Іванцова—**І. Біляєва**; Жора Арутюнянц—**І. Костюченко**; Сергій Левашов—**М. Захарченко**; Радик Юркін — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова**; Клава Ковальова — **О. Тимофієнко**; Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека**, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович—**П. Пилипенко.** Гнат Фомін—**М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — **О. Слензак.** Німці: генерал Клер — **М. Кірін**; полковник — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смоляк**; Брюкнер — **О. Романенко**; Балдер — **Л. Подорожній.** Соліковський — **М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна**; Майя Пегліванова — **Л. Краміч**; Тоня

Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Таборська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська**. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко**.

16 січня

Ів. Кочерга

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Драматична поема на 4 дії, 7 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР **М. Крушельницького**.

Режисер — **Л. Кіншина**.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **Б. Косарева**.

Костюми — **В. Гречанка**.

Лауреат Сталінської премії нар. арт. СРСР І. Мар'яненко в ролі сенатора Ленгдона („Глибоке коріння" Д. Гоу і А. д'Юссо).

Музика засл. діяча мистецтв УРСР **К. Данькевича**.

Танці — **Б. Таірова**.

Концертмейстери — **М. Константинівська** та **Є. Пліщенко**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ярослав, великий князь Київський — **Д. Антонович**, нар. арт. УРСР; **І. Мар'яненко**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Інгігерда, його дружина — **Л. Криницька**, засл. арт. УРСР; **С. Федорцева**, нар. арт. УРСР. Їх діти: Єлізавета — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; Ганна — **З. Біляєва, Р. Кіріна**; Володимир — **А. Калішевська, Л. Сахарова**. Сильвестр, ієромонах — **Г. Козаченко**, засл. арт. УРСР. Микита, монах-художник — **О. Сердюк**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Свічкогас, монах-переписувач — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; **С. Верхацький**. Гаральд, витязь норвезький — **С. Кошачевський**. Бояри київські: Мирослав — **М. Кірін**; Слав'ята — **М. Савченко**. Ярун, тіун княжий — **М. Захарченко**. Людомир, старий селянин — **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР; **С. Ходкевич**. Милуша, його дочка — **Н. Герасімова, Д. Миргород**. Турвальд, варяг — **О. Немзер**. Журейко, каменщик київський — **І. Костюченко, П. Пилипенко, В. Стеценко, Ю. Тітов**. Нарочиті мужі новгородські: Ратибор — **О. Романенко**; Давид — **Л. Подорожній**. Ульф, син Рангвальда, варяг — **І. Гавришко**. Джема, дівчина з Сіцилії — **О. Валуєва, Я. Косаківна**. Стемир, посланець з Мурома — **М. Волошин**. Посол польський — **О. Немзер**. Посол угорський — **С. Ходкевич**. Монахи переписувачі: **В. Бережний, А. Макаренко, Г. Сичук, А. Шутенко**. Дружинники Ярослава: **В. Бондаренко, Т. Братерський, М. Микитенко, П. Пилипенко, Г. Снегірьов, М. Яковлев**. Отроки Ярослава: **С. Лисенко, В. Чекунов, П. Чекунов**. Духівництво: **І. Ужвій, В. Лобко**. Варязькі джури: **Я. Лібман, В. Бережний**. Дівчина — **О. Тимофієнко**. Скоморохи: **В. Бунін, В. Лавров, С. Лисенко, І. Свічка, В. Чекунов, П. Чекунов, Д. Чекунов, Г. Шумов, М. Яковлев**.

Масові сцени — актори допоміжного складу, хор та балет театру.

Виставу веде **Д. Бабенко**.

20 січня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художне оформлення **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор—**В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**Я. Смоляк.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор — **О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Захарченко.** Артилеристи-гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**Кононенко М.** Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров** (учень студії). Петров, гвардії майор—**А. Троян** (учень студії). Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.** Група офіцерів і бійців—учні студії театру.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

11 января

А. Н. Островский.

НА ВСЯКОГО МУДРЕЦА ДОВОЛЬНО ПРОСТОТЫ

Комедия в 4-х действ., 6 карт.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Г. Крамова**

Режиссер **И. С. Любич**

Художник **М. М. Беспалов**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Егор Дмитриевич Глумов — **В. М. Венцковский.** Глафира Климовна Глумова, его мать — **С. Я. Давыдова.** Нил Федосеевич Мамаев, богатый родственник Глумова — **Я. Г. Азимов.** Клеопатра Львовна Мамаева, его жена — **К. А. Суковская.** Крутицкий, генерал в отставке — **А. Г. Крамов,** нар. арт. СССР. Софья Игнатьевна Турусина, богатая вдова — **Л. А. Линецкая, З. В. Зиновьева.** Машенька, ее племянница — **Р. Д. Семашко.** Егор Васильевич Курчаев, гусар — **В. С. Лизогуб, Б. М. Тоценко.** Голутвин, человек не имеющий занятий — **И. А. Здановский.** Иван Иванович Городулин — **И. С. Любич.** Манефа, женщина занимающаяся гаданьем и предсказываньем— **А. К. Кочкарева.** 1-я приживалка Турусиной — **Н. А. Степанова.** 2-я приживалка Турусиной — **К. Т. Туберозова.** Человек Мамаева — **Т. В. Прево.** Человек Крутицко-

го — **Т. В. Прево.** Григорий, человек Турусиной — **А. К. Котляров.**

Действие происходит в Москве в 70-х годах прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

13, 16, 18 января

О. Гольдес.

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**
Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**
Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научноисследовательского института — **А. М. Волин, П. А. Осокин.** Екатерина Львовна, его жена — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — **Г. А. Ратальский.** Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед.института — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Эллен Евгеньевна Рябинина, аспирантка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Дом. работница — **Г. А. Клебанова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

---

14 января

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ!

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Г. Крамова.**
Режиссер **И. С. Любич.**
Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**
Художник **Б. И. Чернышев.**
Музыка **А. Е. Шац.**

Артист А. Волин (Лебедев), засл. арт. УССР Н. Тамарова (Эллен), засл. арт. УССР В. Северов (Разумовский) в пьесе О. Гольдеса „Другие люди“.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — **А. К. Котляров, Т. В. Прево.** Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флагмеханик — **Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов.** Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — **Г. А. Ратальский.** Рекало, старший лейтенант, командир катера — **А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко.** Лишев, старший лейтенант, командир катера — **И. С. Любич, В. М. Шаповалов.** Будков, мичман — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **Э. В. Коломийский.** Лабинский, старшина 1-й статьи— **М. И. Таранов, В. И. Цветков.** Бойко, старшина 2-й статьи — **П. И. Пружанский.** Апанасенко, краснофлотец-радист — **Г. А. Сергеев.** Харитонова Софья Петровна, мать Харитонова — **Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова.** Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР; **К. П. Гайжевская.** Горелова, актриса гастрольной бригады — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — **К. Т. Борискина.** Паничев, краснофлотец — **Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал.** Журавлев, лейтенант — Г. М. Столкин. Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

---

15 января

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах.

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**

Художник **Н. А. Барова.**

Нар. арт. УССР А. Воронович в роли Татьяны Лебедевой (Другие люди" О. Гольдеса).

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — **И. С. Любич, П. А. Осокин.** Гульд — **Г. А. Ратальский.** Смит — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Джесси— **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Мэг — **К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина.** Морфи — **А. М. Волин, В. М. Венцковский.** Харди—**И. А. Здановский, П. И. Пружанский** Престон — **А. К. Котляров.** Кесслер — **И. Е. Мальвин.** О'Кинли — **В. М. Шаповалов.** Мисс Бридж —**З. П. Кудряшева.** Упаковщик — **В. Ф. Криштоп.** Шофер — **Г М. Столкин.**

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

---

17 января

В. АРИСТОВ.

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер **В. С. Лизогуб.**

Режиссер-лаборант **Т. В. Прево.**

Художник **Б. И. Чернышов.**

Музыка **А. Е. Шац.**

Хормейстер **А. М. Птиц.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — **А. Г. Крамов,** народ. артист Союза ССР. Руднев — **В. М. Аристов,** народ. артист УССР. Нач. штаба—**П. А. Осокин.** Комразведки — **В. М. Шаповалов.** Дед-Мороз—**А. М. Волин.** Демьян—**В. Н. Северов,** засл. артист УССР. Сергей — **Б. К. Викторин.** Мудрый — **Я. Г. Азимов.** Бакрадзе — **Г. А. Ратальский.** Шпингалет — **Б. М. Тоценко.** Завхоз — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Феня — **К. Т. Туберозова.** Михаил Кузьмич — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский.** Александра — **Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская.** Сундуков — **М. И. Таранов.** Рябов — **Т. В. Прево.** Кульбака — **П. И. Пружанский.** Врач — **В. Е. Астахова.** Светов — **Б. Глаголин*).** Маруся — **К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.** Нач. артиллерии — **И. Жилин*).** «Машинистка» — **Г. М. Столкин.** Мошкин — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*).** Полицай — **Ф. В. Кривонос.** Курсик — **В. И. Цветков.** Дьяченко — **Г. А. Сергеев.** Старик поляк — **О. Т. Привалов.** Женщина — **О. И. Зубова.** Девочка — **Н. И. Скоркина.** Мальчик — **Л. Н. Соловьева.** Муха — **А. А. Ерошенко.** Курень — **Н. А. Здановский, В. В. Кропотов.** Старик — **Э. В. Коломийский.** Старуха—**Е. М. Леонидова.** Крестьяне: **З. П. Макаровский, В. Ф. Криштоп, М. Иоффе*).** 1-й партизан — **Б. Табаровский*).** 2-й партизан — **Р. Вартопедов*).** 1-й командир — **С. Лерман*).** 2-й командир — **В. Негреба*).** Разведчик — **В. Битенский*).** Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты Харьковского Русского Драматического театра.

---

*) Студенты Харьковского театрального института.

---

20 января

Лопе де Вега.

Перевод **М. Гальперина.**

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка нар. арт. УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер-ассистент — **В. С. Лизогуб.**

Художник — **А. И. Константиновский.**

Музыка — **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа — **И. Е. Мальвин, О. Т. Привалов.** Белиса, его дочь— **Е. И. Оноприенко.** Теодора, его сестра— **Л. А. Линецкая, К. А. Суковская.** Отавио, жених Белисы — **В. С. Лизогуб.** Лисардо, влюбленный в Белису — **Г. А. Ратальский, В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Марсела, горожанка — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. В. Танеева.** Рисело, возлюбленный Марселы — **В. М. Венцковский.** Флоренсио, домогающийся любви Марселы — **В. М. Шаповалов.** Бельтран, слуга Лисардо — **А. М. Волин.** Леонора, служанка Белисы — **К. П. Гайжевская.** Херардо, друг Флоренсио — **И. А. Здановский, Т. В. Прево.** Каталина, служанка Марселы — **К. Т. Борискина.** Салусио, слуга Отавио — **Э. В. Коломийский.** Танцовщица на площади — **Л. И. Гай.** Певица — **А. И. Москаленко.** Певец—**Б. М. Тоценко.** Слуги Пруденсио— **Г. А. Сергеев. Я. Л. Эдельман.** Девушки: **З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.**

Режиссеры, ведущие спектакль, **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

11, 15, 17, 18 (ранок) січня

Текст — **Крахт, Тіпот, Вінніков.**

Музика засл. діяча мистецтв РРФСР **О. Дунаєвського.**

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка — **К. В. Великосельська** я **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо;** Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька;** Берта — **Т. О. Безяева, Н. С. Чистякова.** Регіга де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко — **П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко;** Пилип — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма;** Хома — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Цезар Галль, старий актер — **Д. І. Волков, К. О. Передерніков:** Хазяїн таверни — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавно компанії — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко:** Пан Честерфільд, «приватна особа» — **В. І. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент — **М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції — **В. М. Цесінський.** Сержант поліції — **А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — **Н. З. Боровкова** та **Н. О. Арбо:**

---

11 (ранок) 13, 18 січня

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.
Музика **А. Рябова.**

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригент **М. С. Хайкін.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа — **І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Пікадор Марлей — **Микола Іванов, М. І. Малегрант.** Октав Дюпорей — **Д. І. Волков, П. К. Павлусенко.** Етелька — **Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Кайтан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Дюпон — **В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.** Ерніо — **Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов.** Капельдинер — **О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.**

В балеті заняті: **Лісновська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавнік, Балацький, Хільченко, Семенов** та ансамбль балету.

Соло на скрипці — **Я. Л. Виноградов.**

Веде виставу **Н. О. Арбо.**

---

14 січня

Текст — **М. Гальперін.**

Музика **Ерве.**

Переклад **І. Муратова та І. Радомиського.**

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Постава — **І. С. Радомиського.**
Диригент — **М. С. Хайкін.**
Художник — **Н. Ф. Соболь.**
Балетмейстер — **Л. Р. Леонідов.**
Реж. лаборант — **Н. З. Боровкова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок — **Н. М. Аннікова.** Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Начальниця пансіону небесних ластівок — **М. С. Гаєвська, Н. І. Попова.** Полковник Альфред Шато д'Ікем — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Фернанд де Шамплатро, лейтенант — **Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко.** Корінна, примадонна оперети— **М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Лоріо, унтер-офіцер — **М. Н. Гавриленко, Микола Іванов.** Директор оперети — **І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський.** Помічник режисера оперети — **М. І. Малегрант.** Урсула, прислужниця пансіону — **В. В. Безпалько, М. М. Вербицька.** Конвойний — **С. М. Бондаренко.** Артисти оперети — **В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент.** Офіцери — **В. І. Андреев, Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.**

В балетних інтермедіях зайняті: В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов та Б. С. Хільченко.

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

Артист М. Іванов (Хома), засл. арт. УзРСР Д. Пономаренко (Пилип), артист Г. Охрименко (Янко) в муз. комедії О. Дунаєвського „Вільний вітер".

16 січня

Текст — **Толмачов, Михайлов.**
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **М. Талалаєвського.**

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Режисер **Н. І. Попова.**
Диригенти — **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**
Художник **Н. О. Барова.**
Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. В. Великосельська.** Стасі — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Юліана — **А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська.** Едвін — **П. К. Павлусенко, К. О. Передерніков.** Бонні — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Л. Райданов.** Феррі — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Воляпюк — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Ронс — **В. І. Андреєв, Є. Л. Грицюк.** Генерал — **О. С. Арбо.** Лакей — **С. М. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

Ритмічний танець — **М. Кочубинська** та жіночий ансамбль балету.
Диск — **О. Лашкевич** та чоловічий ансамбль балету.
Ексцентричний танець — **В. Балацький, Л. Кабанець.**
Танго — **О. Борисова, В. Лісновська, П. Плавник, Б. Хільченко.**
Вальс Бостон — **О. Борисова, В. Лісновська, П. Плавник, Б. Хільченко.**
Виставу ведуть [illegible] **і О. Арбо, Н. З. Боровкова.**

20 січня

Текст **В. Шкваркина.**
Музика **Й. Штрауса.**
Переклад **Н. Забіли.**

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**
Диригенти — **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**
Художник **Н. Ф. Соболь.**
Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко.** Стефан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Зупан — **О. Г. Івашутич,** народн. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Арсена — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва.** Мирабелла — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Саффі — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко.** Омонай — **П. О. Дудко, К. О. Передернікова.** Оттокар — **М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін.** Карнеро — **І. Х. Білошенко, М. І. Малеграит.** Старий циган — **О. С. Арбо.** Секретарі суду — **М. М. Іванов, В. М. Цесінський.** Палі — **М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко.** Управитель — **Є. Л. Грицюк.**

БАЛЕТ:

Циганські танці — **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 00710. Друкарня „Мистецтво“, Харків. Зам. 5. Тираж 2000.

Ціна 2 карб.

ХАРЬКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ГОТОВИТСЯ к ПОСТАНОВКЕ:

Вл. МАСС и Мих. ЧЕРВИНСКИЙ

„О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ“

комедия.

Постановка режиссера
П. Р. РЕЗНИКОВА